

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับโลก โดยเฉพาะในประเทศแถบยุโรป เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปนิยมมาท่องเที่ยวและพักผ่อนยังอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา มีอัตราการเจริญเติบโตสูงอันดับต้นของประเทศและของภูมิภาค

ปัจจุบัน อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหลากหลาย ส่วน ทั้งภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมของชุมชน และสังคมของอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งวิถีชีวิต ฤดูกาล ระยะเวลา และทรัพยากรถูกทำลายไปอย่างมาก การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรก็ตาม อาจเป็นอันตรายต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ในอนาคตทั้งต่อชุมชน สังคม และสภาพแวดล้อม ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านใดก็ตาม อาจมีผลกระทบและเกี่ยวเนื่องถึงสิ่งแวดล้อมและสังคมด้วย

การวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคม (SIA) และความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนี้ เป็นส่วนสำคัญในการทราบถึงผลกระทบต่อชุมชนและสังคม จากการวางแผนการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว และจะช่วยในการมองปัญหาต่างๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการพิจารณาทางสังคมนอกเหนือจากการมองผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ อันได้มาจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพียงด้านเดียว ซึ่งเป็นประเด็นหลักอย่างที่เคยปฏิบัติมา และก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมแก่สังคมและสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมาก การวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคม (SIA) จะเป็นประโยชน์อย่างมาก หากได้รับการนำมาใช้ในการวางแผนป้องกันปัญหา ตั้งแต่ขั้นตอนการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ และมาตรการป้องกันและเยียวยาเพื่อลดผลกระทบต่อสังคม อันเกิดจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสมควรถูกนำมาใช้ในการออกแบบรายละเอียดโครงการ เพื่อก่อสร้างและดำเนินการต่อไป

กระบวนการของ SIA จึงมีหน้าที่เป็นกลไกในการควบคุมตั้งแต่ระดับ นโยบาย (Policy) แผนงาน (Plan) และ โครงการ (Program) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำหลักการของ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์: SEA ซึ่งเปิดโอกาสให้กลุ่มคนหลากหลายกลุ่ม โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนี้ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจากความต้องการของชุมชนเอง จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุด ในการประเมินผลกระทบ

สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ต่อสังคม จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา จะสามารถแก้ไขจุดบกพร่องทั้งหมดของกระบวนการวางแผนโครงการต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นSIA สามารถเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ สำหรับการปฏิบัติงาน รวมไปถึงกิจกรรมของ นโยบาย การวางแผน และ โครงการอื่น เพื่อจะทราบข้อมูล ด้านสังคมอันเกิดจากการประเมินนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำข้อมูลและหลักการที่ได้มารวบรวมเพื่อ เป็นฐานข้อมูลที่สำคัญสำหรับการพัฒนาโครงการต่างๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ และเพื่อให้การพัฒนาต่าง เป็นไปอย่างยั่งยืน จึงต้องสร้างมาตรฐาน เพื่อกำหนดทางเลือก และความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น กับสังคม และชุมชนในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1) เพื่อศึกษาสภาพสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนรอบอุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยาต่อการพัฒนาพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จากแผนการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกระบวนการวิเคราะห์นโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในพื้นที่ ทั้งในระดับชาติ กลุ่มภูมิภาคและจังหวัด ในการเปรียบเทียบเพื่อหาความเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมและประชากรในพื้นที่ ศึกษา ภายใต้กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับนโยบาย

2) เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมและความเป็นอยู่ของประชาชน จากด้านการท่องเที่ยว ทั้งผลกระทบทางตรง ทางอ้อมและผลกระทบสะสม และแสดงข้อจำกัดและศักยภาพการรองรับของพื้นที่ เพื่อการท่องเที่ยวของสังคมในเชิงวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของประชาชน รวมถึงประเมินมลภาวะด้าน สิ่งแวดล้อมต่อสังคมโดยตรง ให้อยู่ร่วมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเกื้อกูล

3) เพื่อศึกษาสาเหตุของผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยว และสามารถพัฒนาสังคม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อลดและป้องกันผลกระทบต่อสังคมและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่จาก ต้นเหตุของปัญหาโดยตรง

4) เพื่อสร้างแนวทางเลือกในการปรับปรุงการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการพัฒนาในระดับยุทธศาสตร์ ต่อชุมชนและเมือง ควบคู่กับการพัฒนาเชิงสังคมบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และเป็น ข้อมูลอ้างอิงในการจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ต่อไป

1.3 ขอบเขตการวิจัยโครงการ

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตของพื้นที่วิจัย

1) พื้นที่รอบอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ในเขตเทศบาลเมืองพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รัศมี 2 กิโลเมตร โดยได้จากข้อมูลภาคพื้นดิน GIS และลงพื้นที่สำรวจโดยชুমจากพื้นที่ที่มีความหนาแน่นสูง

2) ขอบเขตการวิจัยด้านสังคม เพื่อศึกษาสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ความเป็นอยู่ของชุมชนในด้านอาชีพต่อการตอบสนองการท่องเที่ยว, ปริมาณนักท่องเที่ยว และคุณภาพชีวิต

3) ขอบเขตเชิงกายภาพ ศึกษาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติรอบแหล่งอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเชิงพื้นที่ (Land use) ที่เกิดจากชุมชนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว ในแต่ละบริเวณของพื้นที่โครงการ และประเมินศักยภาพพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมพัฒนาที่เกิดขึ้นในอนาคตจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว

4) ขอบเขตเชิงยุทธศาสตร์ ศึกษา วิเคราะห์นโยบายและแผนในระดับชาติ ราชสาขา ระดับกลุ่มภูมิภาค ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการ

1.3.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

1) ศึกษาความเสี่ยงอันเกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผลทางสังคม

2) สำรวจความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน จากกลุ่มคนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และรับผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

3) ศึกษาทางออกในการป้องกันต้นเหตุของผลกระทบทางสังคม จากการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยหลักการของ SIA โดยใช้หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความสามารถในการพัฒนาสังคมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

1.3.2 ขอบเขตเชิงปริมาณ

จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบทางสังคม และข้อมูลทางเลือกการพัฒนาที่เหมาะสม โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาขอบเขตเชิงยุทธศาสตร์ นำมาวิเคราะห์กับการประเมินผลกระทบทางสังคมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ เพื่อเสนอแนวทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการพัฒนาในระดับยุทธศาสตร์ และคู่มือแผนการท่องเที่ยวที่เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาเชิงพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา อย่างยั่งยืน

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่เก็บข้อมูล

1.4.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบทางสังคมทั้ง 4 ด้าน ที่มีผลหรือเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว และข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จากแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกระบวนการวิเคราะห์นโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในพื้นที่ ทั้งในระดับชาติ กลุ่มภูมิภาคและจังหวัด กับศักยภาพและข้อจำกัดการรองรับของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสังคม จากการสำรวจจากข้อมูลขั้นปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ทั้ง เอกสาร และเก็บข้อมูลภาคสนาม ได้แก่

- 1) ขอบเขตของพื้นที่วิจัย
- 2) ขอบเขตการวิจัยด้านสังคม
- 3) ขอบเขตเชิงกายภาพ
- 4) ขอบเขตเชิงยุทธศาสตร์

1.4.2 ประเมินผลกระทบทางสังคมจากด้านการท่องเที่ยว โดยประเมินความเสี่ยงอันเกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผลทางสังคม ผลกระทบทางตรง ทางอ้อมและผลกระทบสะสม เพื่อสามารถกำหนดขอบเขตในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบทางสังคม โดยการใช้เครื่องมือประเมินของ SIA ที่เหมาะสมกับฐานข้อมูลที่รวบรวมได้จาก 1.4.1 เพื่อ เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบทางตรง ทางอ้อมและผลกระทบสะสม ข้อจำกัด ศักยภาพการรองรับของพื้นที่ และประโยชน์ที่สังคมได้จากการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม การดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ รวมถึงมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคมโดยตรง เช่น การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert judgement), การประเมินด้วยเมทริกซ์ (Matrices), ระบบข้อมูลภาคพื้นดิน (GIS), ระบบโครงข่ายและไดอะแกรม (Networks and system Diagrams) เพื่อหาผลกระทบสะสม, การประเมินโดยการจำลอง (Models/ Simulations), เกณฑ์การวิเคราะห์ (Multi-criteria analysis), การวิเคราะห์แนวโน้มและการคาดการณ์ (Trend analysis and extrapolation), การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของพื้นที่ (SWOT), หรือ การวิเคราะห์จากสถานการณ์ (Scenarios).

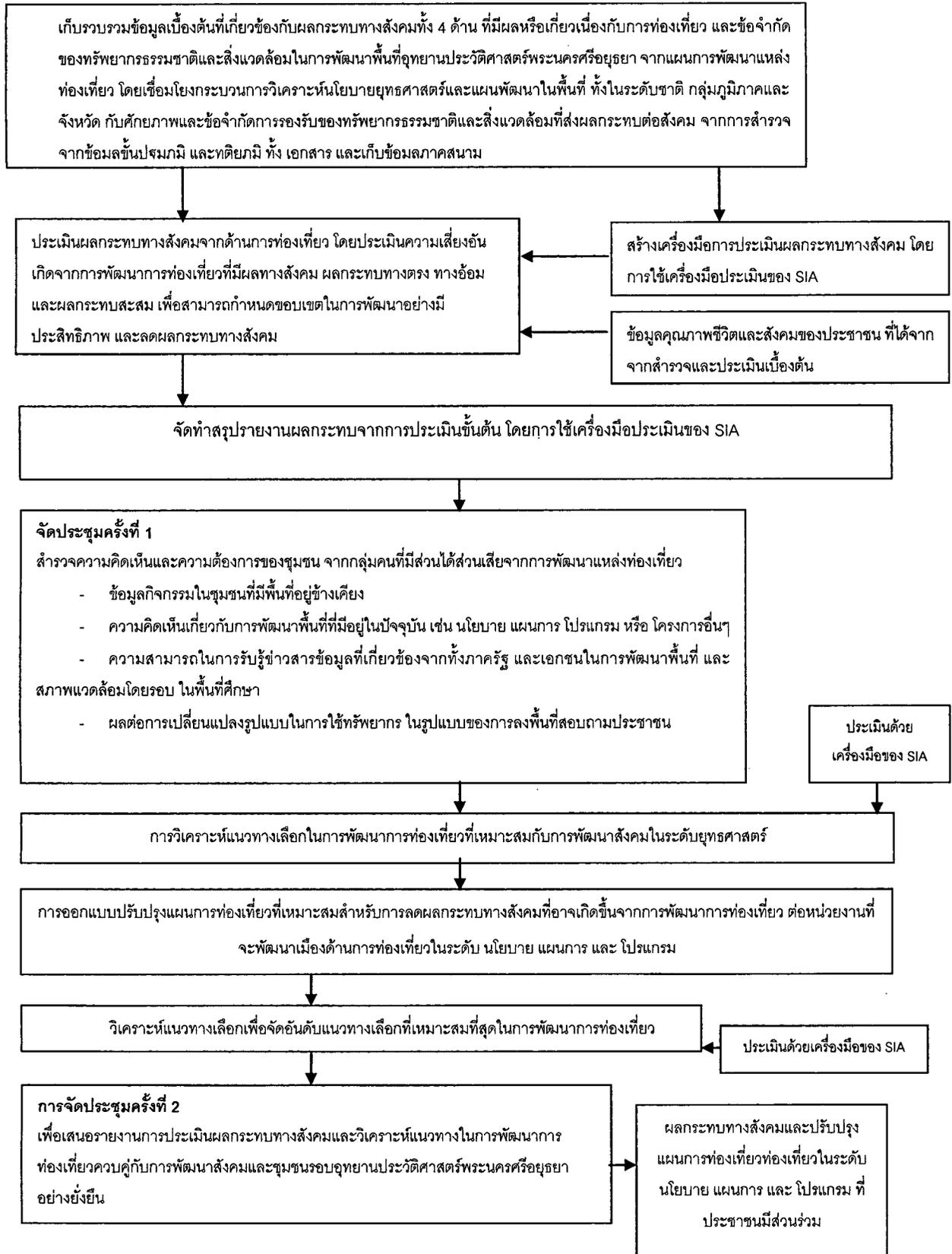
1.4.3 สัมภาษณ์ความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน จากกลุ่มคนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และรับผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็น และใช้เครื่องมือในการวิจัยประเภท แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณโดยรอบและคนในพื้นที่ โดยสุ่มตรวจพื้นที่ที่มีการอยู่อาศัยหนาแน่นและลักษณะการใช้พื้นที่ที่มีการพัฒนาและลงทุนมาก และปานกลาง และข้อมูลจากหน่วยงานที่ดูแลพื้นที่ที่ทำการศึกษาในการใช้ทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว รวมไปถึงข้อมูลกิจกรรมในชุมชนที่มีพื้นที่อยู่ข้างเคียง และมีโอกาสเข้ามาใช้บริการและมีส่วนได้

เสียจากการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยใช้การสังเกตการณ์ และแบบบันทึกข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงกลุ่ม ผู้ใช้บริการหลัก, รูปแบบการใช้กิจกรรม, ความจำเป็น รวมทั้งความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ที่มีอยู่ใน ปัจจุบัน เช่น นโยบาย แผนการ โปรแกรม หรือ โครงการอื่นๆ รวมถึงสอบถามถึงความสามารถในการรับรู้ ขาวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากทั้งภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ และสภาพแวดล้อมโดยรอบ ในพื้นที่ ศึกษา และนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว และคุณภาพชีวิตและสังคม ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง รูปแบบในการใช้ทรัพยากรและการดำรงชีวิต ในรูปแบบของการลงพื้นที่สอบถามประชาชน เพื่อชี้ให้เห็นถึง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สอบถามความคิดเห็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อ 1.4.2 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยสถิติเพื่อหาทางเลือก ในการออกแบบแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการกับนโยบายที่สนับสนุนจากทั้ง ภาครัฐและเอกชน

1.4.4 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.4.2 โดยการเตรียมข้อมูลรายงาน การวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือของ SIA และ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากข้อ 1.4.3 มาหาทางออกในการป้องกันต้นเหตุของผลกระทบทาง สังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยใช้หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความสามารถในการพัฒนา สังคมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน จนสามารถลดและป้องกันผลกระทบต่อสังคมและวิถีชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่จากต้นเหตุของปัญหา และภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเยียวยาแก้ไข และ หามาตรการป้องกัน และส่งเสริมสภาพสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง โดย นำผลที่ได้จากการศึกษานโยบาย แผนการ และโครงการ ในระดับชาติ ภูมิภาค และจังหวัด จากข้อ 1.4.1 นำมาวิเคราะห์ร่วมกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง พื้นที่จากข้อ 1.4.2 เพื่อเสนอแนวทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการพัฒนาสังคมใน ระดับยุทธศาสตร์ และวิเคราะห์แนวทางเลือกนั้นๆ ด้วยเครื่องมือการประเมินผลกระทบทางสังคมของ SIA อีกครั้งเพื่อจัดอันดับแนวทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดในการพัฒนาการท่องเที่ยวในการลดผลกระทบนั้นๆ

1.4.5 นำองค์ความรู้ที่ได้จากรายงานการประเมินผลกระทบทางสังคม นำมาการออกแบบปรับปรุง แผนการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยว ต่อ หน่วยงานที่จะพัฒนาเมืองด้านการท่องเที่ยวในระดับ นโยบาย แผนการ และ โปรแกรม อันจะเป็นประโยชน์ ต่อการวางแผนการใช้ชีวิต อาชีพ และรายได้ ของประชาชน อย่างยั่งยืนในหลากหลายทางเลือกเพื่อ ประกอบการตัดสินใจ และเป็นข้อมูลอ้างอิงในการจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ต่อไป

1.5 กรอบแนวคิดในโครงการวิจัย

แผนภูมิที่ 1.1 กรอบแนวคิดในโครงการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับต่อหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.6.1 สามารถเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จากการขยายตัวของเมืองอันเกิดจากการลงทุน และแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้จากการศึกษาสภาพสังคม และความ เป็นอยู่ของประชาชนรอบอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ทั้งการใช้พื้นที่ดิน อาชีพ รายได้ การ ครองชีพ และความสัมพันธ์ระหว่างการดำรงชีวิตของประชาชนกับผลจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.6.2 ได้ทราบถึงผลกระทบทางตรง ทางอ้อมและผลกระทบสะสม ข้อจำกัด ศักยภาพการรองรับของ พื้นที่ และประโยชน์ที่สังคมได้จากการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม การดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ รวมถึง มลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคมโดยตรง

1.6.3 ได้ทางออกในการป้องกันต้นเหตุของผลกระทบทางสังคมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยใช้ หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความสามารถในการพัฒนาสังคมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน จน สามารถลดและป้องกันผลกระทบต่อสังคมและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่จากต้นเหตุของปัญหา และ ภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเยียวยาแก้ไข และหามาตรการป้องกัน และส่งเสริมสภาพสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง

1.6.4 สามารถประเมินผลกระทบทางสังคมและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเสนอแนวทางเลือกในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการพัฒนาในระดับยุทธศาสตร์ต่อชุมชน และเมือง ควบคู่กับการพัฒนาทางสังคมซึ่งสามารถใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวได้อย่างเกื้อกูล และได้ ข้อมูลที่สามารถนำไปอ้างอิงในการจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ต่อไป

1.7 แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1.7.1 ผู้เกี่ยวข้องสามารถรับรู้ข้อมูลการใช้พื้นที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยหรือประกอบธุรกิจ อาชีพ รายได้ การครองชีพ และความสัมพันธ์ระหว่างการดำรงชีวิตของประชาชนกับผลจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับยุทธศาสตร์ และข้อมูลเชิงพื้นที่ อันเป็นประโยชน์ต่อ การเก็บรวบรวมและประเมินผลทางสังคม และแนวโน้มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแก่ประชาชน

1.7.2 หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน สามารถประเมินความเสี่ยงอันเกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มี ผลทางสังคม ผลกระทบทางตรง ทางอ้อมและผลกระทบสะสม เพื่อสามารถกำหนดขอบเขตในการพัฒนา อย่างมีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบทางสังคม

1.7.3 ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นฐานทางสังคม ต่อการดำรงอยู่ของประชาชนในวิถีชีวิตปัจจุบัน กับการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมอย่างฉับพลันจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับยุทธศาสตร์ รวมไปถึงการปรับสภาพและพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์และยกระดับสภาพสังคมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และประชาชนในพื้นที่ที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

1.7.4 องค์ความรู้ที่ได้จากรายงานการประเมินผลกระทบทางสังคม เพื่อการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยว จะสอดคล้องกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมให้เหมาะสมกับการพัฒนาเมืองเพื่อการท่องเที่ยว และประชาชนสามารถรับมือกับความเจริญเติบโตอย่างเหมาะสมและ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จะพัฒนาเมืองด้านการท่องเที่ยวในระดับ นโยบาย แผนการ และ โปรแกรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการใช้ชีวิต อาชีพ และรายได้ ของประชาชน